

ת"פ 18163/03/15 - מדינת ישראל, משלוחת תביעות זבולון נגד אלכסנדר סורילוב

בית משפט השלום בקריות
ת"פ 18163-03-15 מדינת ישראל נ' סורילוב (עציר)

לפני כבוד השופט מוחמד עלי
בעניין: מדינת ישראל ע"י עוה"ד א' כרייף
משלוחת תביעות זבולון

המאשימה

נגד
אלכסנדר סורילוב (עציר)
ע"י עו"ד י' זמר

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד אתי כרייף

הנאשם: הובא

ב"כ הנאשם: עו"ד יובל זמר

הגב' מירי סורילוב הטוענת לזכות

גזר דין

כתב האישום ומהלך הדברים עד כה

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן שכולל שלושה אישומים, זאת לאחר שכפר בעובדות כתב האישום המקורי. בכל אחד מהאישומים בכתב האישום המתוקן יוחסה לנאשם עבירה של סחר בסמים מסוכנים לפי סעיף 13 בשילוב סעיף 19א' לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח משולב], התשל"ג-1973 (להלן: **הפקודה** או **פקודת הסמים**). על פי **האישום הראשון**, ביום 25.2.2015 בשעה 19:20 באחד מרחובות קרית מוצקין, סחר הנאשם בסם מסוכן תמורת כסף באופן שמכר לאחד, אלכסנדר, סם במשקל של 3.05 גרם נטו שתמורתו מסר הקונה לנאשם 200 ₪. על פי **האישום השני**, 10 דקות לפני עסקת הסם המתוארת באישום השני ובאותו המקום, מכר הנאשם לאחר, אביעד, סם מסוג חשיש במשקל 3.42 גרם נטו ובתמורה מסר לו הקונה כסף מזומן בסך 200 ₪. לפי עובדות

האישום השלישי, בשעה 22:34 באותו יום, מכר הנאשם לקונה בשם יורי, סם מסוג חשיש במשקל של 1.86 גרם נטו תמורת ₪ 100 במזומן אותם קיבל מהקונה.

2. בישיבה מיום 10.5.2015 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יחזור בו מהכפירה, יודה בכתב אישום לאחר שיתוקן ויורשע. לעניין העונש הוסכם כי המאשימה תעתור להטלת עונש של מאסר בפועל של 12 חודשים, מאסר מותנה וקנס, ואילו ב"כ הנאשם יטען באופן "פתוח" לעניין משך המאסר וגובה הקנס. כן הוסכם כי ייפסל רישיון הנהיגה של הנאשם למשך 4 חודשים. באותה ישיבה התייחסו הצדדים לבקשה לחילוט רכוש (אליה נתייחס בהרחבה בהמשך) וצינו כי לאחר שיוכרז על הנאשם כסוחר סמים בהתאם לפקודת הסמים המסוכנים, ישלימו הצדדים את טיעוניהם בישיבה נפרדת.
3. בהכרעת הדין שניתנה סמוך לאחר הודאת הנאשם בכתב האישום המתוקן, הורשע הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן. בהכרעת הדין, ולאור העבירות בהן הורשע הנאשם, הכרזתי על הנאשם "סוחר סמים" לפי סעיף 36 א (ב) לפקודת הסמים.
4. לבקשת הצדדים דחיתי את הטענות לעונש ואת הטענות בעניין בקשת החילוט ליום 3.6.2015. כן הוספתי וקבעתי כי הסנגור וכן הטוענת לזכות - אשתו של הנאשם הגב' מירי סורילוב (להלן: **הטוענת לזכות**) - יפעלו בהתאם לתקנות הסמים המסוכנים (סדרי דין בעניין חילוט רכוש), התש"ן-1990 (להלן: **תקנות החילוט**), ויגישו תצהירים כאמור בתקנות ובמועד שנקבע בהן. במקביל לדין שנערך לפניי, דן מותב אחר בבקשה להשבת התפוסים, אך לאור הודאת הנאשם ומתן הכרעת הדין, והדין שיערך בבקשת החילוט, קבעתי כי אין צורך עוד בקיום דין בבקשה להחזרת התפוסים.
5. ישיבת יום 3.6.2015 נדחתה לבקשת ב"כ המאשימה ליום 9.6.2015. ישיבה זו לא התקיימה בשל מחלת הסנגור, וגם ישיבה נוספת ליום 15.6.2015 נדחתה מסיבה זו ליום 24.6.2015, אולם שוב נדחתה הישיבה לבקשת המאשימה. לבסוף, טיעונים לעונש התקיימו ביום 29.6.2015. הטענות בבקשת החילוט נדחו ליום 9.7.2015, לבקשת המאשימה, לאור כך שתצהיר הטוענת לזכות התקבל זמן מועט לפני הישיבה. בישיבת יום 9.7.2015 העלה הסנגור טענות מקדמיות בעניין בקשת החילוט, ושמעתי את עמדת המאשימה לאותן טענות.
6. בשל העיכוב שחל בדיון בטענת החילוט מחד גיסא, והעובדה כי הצדדים השלימו את טיעוניהם לעניין העונש מאידך גיסא, דחיתי את המשך הדיון ליום 16.7.2015. בין היתר, שקלתי פיצול בין מתן גזר הדין לבין הדיון בשאלת החילוט. אולם לאחר שקלא וטריא, ביכרתי את דרך המלך, כלומר לדון בגזר הדין ובבקשת החילוט כמקשה אחת. הצדדים השלימו את הטענות, וכעת בשלה העת לדון במכלול השאלות.
7. על הפרק אפוא הכרעה בשתי סוגיות: האחת, גזר דינו של הנאשם; והשנייה, דיון בשאלת החילוט. סדר

הדין יהיה כלהלן: תחילה אסקור ואדון בטענות הצדדים לעניין העונש, ולאחר מכן אביא את טיעוני הצדדים בשאלת החילוט ואדון בה.

טיעוני הצדדים

8. ב"כ המאשימה טענה לעונש, הפנתה לעובדות כתב האישום ולנסיבות שפורטו שם שלדידה מעידות על שיטתיות, והוסיפה וטענה כי למרות התיקון שנערך בכתב האישום המדובר לשיטתה ב"פס ייצור יומי לאורך מספר שעות ביום קבוע". ב"כ המאשימה הפנתה, תוך אזכור פסיקה, לעקרונות לאורם יש לקבוע את מתחם העונש, בין היתר לערכים המוגנים שנפגעו ולהשלכות השונות של העבירות על החברה, וביקשה שלא להתחשב בסוג הסם ובכמות שצוינה בכתב האישום כשיקולים לקולא. ב"כ המאשימה הפנתה להרשעותיו הקודמות של הנאשם הכוללות עבירות סמים. לטענתה, ההסדר שהוצג מקל עם הנאשם, ונלקחו בחשבון ממילא מלוא השיקולים ועל כן, ובהתבסס על מדיניות הענישה הנוהגת, יש להטיל את עונש המאסר בפועל ברף העליון של הטווח שהוסכם.

9. הסנגור טען לעונש וציין כי אין ללמוד חומרה מנסיבות כתב האישום. לשיטתו, המדובר במכירת סם שאינו מן הקשים והסכום שהתקבל אינו גבוה. אשר לעברו של הנאשם נטען כי העבר התיישן ומזה 10 שנים אין לנאשם רישום בעבירה כלשהי, ואילו ההרשעה היחידה שכוללת עבירות על פקודת הסמים היא מלפני 16 שנה. נטען כי בכך יש כדי להעיד על הדרך שאותה עשה הנאשם לשקם את דרכיו מאז שהורשע באותן עבירות ישנות. כן הופנית לנסיבותיו של הנאשם. נטען כי הנאשם נישא, נולדה לו ילדה, הוא עבד בעבודות שונות ולאחרונה אף ייסד עסק. הסנגור סבור כי על העונש להיות מידתי וכי אילו כתב האישום היה מוגש מלכתחילה בצורתו לאחר התיקון לא היה הנאשם נעצר עד תום ההליכים. הסנגור הגיש פסיקה והתייחס לחלק מפסקי הדין שהוגשו על ידי ב"כ המאשימה.

מתחם העונש

10. כידוע, שני מהלכים עיקריים יש לנקוט בגזירת העונש: קביעתו של מתחם העונש ההולם ולאחר מכן גזירת העונש בגדרי מתחם העונש (ראו: סעיף 40ג' לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**)). בתוך כך יש לבחון האם קיימים שיקולים המצדיקים סטייה מהמתחם. ראו לעניין בחינת שלבי גזירת העונש לאור תיקון 113 לחוק העונשין: ע"פ 1127/13 **גברזגני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 15.1.2014); ע"פ 8641/12 **סעד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 5.8.2013) (להלן: עניין **סעד**); ע"פ 1903/13 **עיאשה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 14.7.2013); ע"פ 1323/13 **חסן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 5.6.2013) (להלן: עניין **חסן**); ע"פ 2337/13 **קואסמה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 16.9.2013).

11. לא למותר לציין כי הסכמות הצדדים לעניין העונש במקרה זה, קרי הגבלת עתירתה לעונש של

המאשימה ל-12 חודשי מאסר בפועל, אינה מייתרת את הצורך לקבוע מתחם עונש. לאמיתו של דבר מה שהוסכם בין הצדדים הוא טווח העונש. מתחם העונש ההולם הוא קביעה נורמטיבית שצריכה להיעשות על ידי בית המשפט גם אם הצדדים הסכימו לטווח עונש, ואין לזהות את טווח העונש עם מתחם העונש. ראו: ע"פ 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 4.12.2013); עניין חסן; ע"פ 9246/12 חמאסה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 24.3.2014). דרך הפעולה שעל בית המשפט לנקוט במקרה זה הובהרה בין היתר בע"פ 5953/13 מדינת ישראל נ' דויד (פורסם בנבו, 7.7.2014): שם נקבע, בפסקה 20, כי "על בית המשפט לקבוע תחילה את מתחם הענישה בהתאם להוראות הדין ולמדיניות הענישה הנוגת, בשלב הבא, להשוותו לטווח הענישה עליו הסכימו הצדדים, וככל שהטווח מאושר - לקבוע את העונש בהתחשב בהסדר הטיעון".

12. בטרם אדון בקביעת המתחם יש לדון, כהוראת סעיף 40'ג' לחוק העונשין, בשאלה האם שלושת האישומים מהווים אירוע אחד או מספר אירועים? בפסיקת בית המשפט הולך ומשתרש מבחן "הקשר ההדוק", שנקבע על ידי כב' השופטת ברק-ארז בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 29.10.2014). לפי מבחן זה, עבירות שיש ביניהן קשר הדוק ייחשבו אירוע אחד. ראו: רע"פ 4760/14 קיסלמן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 7.5.2015); ע"פ 4289/14 חנונה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 21.1.2015). במקרה שלפנינו דומה כי לא יכולה להיות מחלוקת של ממש כי עסקינן באירוע אחד: עסקות הסם בוצעו על ידי הנאשם באותו יום; בסמיכות זמנים קרובה מאוד - האחת בשעה 19:10, השנייה בשעה 19:20 והשלישית בשעה 22:34; באותו מקום ממש; והנאשם מכר את אותו סוג סם ובאותו דפוס פעולה. מכאן לקביעת המתחם.

13. הנאשם הורשע כאמור, בעבירות של סחר בסם מסוכן. בשלוש עסקות שבוצעו באותו יום מכר הנאשם לשלושה קונים סם מסוכן מסוג חשיש. אין צורך להרחיב על הערכים המוגנים שבבסיס פקודת הסמים המסוכנים ככלל, ועבירות הסחר בסם מסוכן בפרט. פקודת הסמים המסוכנים והאיסורים שבה נועדו לשמור על בריאות הציבור ושלומם הגופני, לשמור על חוסנה של החברה ולמנוע תופעות שליליות הנלוות לשימוש בסמים ולהתמכרות לו. מכאן הודגש הצורך להטיל עונשים מחמירים ומרתיעים על מבצעי עבירות על פקודת הסמים המסוכנים ובמיוחד אלו הבכירים בשרשרת הפצת הסמים, לא כל שכן בסוחרים בסם דוגמת הנאשם. (לערכים המוגנים באופן כללי ראו למשל ע"פ 4484/05 שגב נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 8.8.2006); ע"פ 4998/95 מדינת ישראל נ' אוקטביו, פ"ד נא(3) 769 (1997); ע"פ 6029/03 מדינת ישראל נ' שמאי, פ"ד נח(2) 734 (2004); ע"פ 4381/05 אבו זקיקה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 12.7.2006); ע"פ 211/09 אזולאי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 22.6.2010)).

14. במקרה הנדון תפקידו של הנאשם היה בהפצת הסם תוך מכירתו לאחרים והפקת רווח כלכלי מכך. בנסיבות אלו, במעשיו של הנאשם הוא פגע בערכים המוגנים פגיעה של ממש. במכלול נסיבות ביצוע העבירות, יש לשקול את העובדה כי המדובר בשלוש עסקות שבוצעו תוך פרק זמן קצר וכן את מקום ביצוע עסקות הסם. כן יש לתת את הדעת לסוג הסם בו סחר הנאשם וכמות הסם בכל עסקה ועסקה. בנוסף, יש להתחשב בהיקף טובת ההנאה שהפיק מביצוע העבירות. בעניין הנסיבות הקשורות בביצוע

העבירות, למותר לציין כי אין בית המשפט אלא מה שבפניו. כתב האישום כולל עבירות מוגדרות שבוצעו במקום ובזמנים מוגדרים. זאת אני מצין לאור טענותיה של המאשימה אשר חורגות מגדר העובדות שצוינו בכתב האישום. בעניין זה אין אלא להפנות לאמור בסעיף 40(ד) לחוק העונשין, וראו גם ע"פ 7349/14 **מדינת ישראל נ' פלונית** (פורסם בנבו, 14.5.2015)

15. לעניין מדיניות הענישה הנוהגת, פסיקת בתי המשפט כוללת מנעד רחב מאוד של עונשים המוטלים בגין העבירות בהן הורשע הנאשם. ראו בין היתר רע"פ 7996/12 **יוסף נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 23.1.2013) - בו אישר בית המשפט העליון מתחם שבין 7-18 חודשי מאסר בפועל בגין כל עסקת סם; רע"פ 7681/13 **דקה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 21.1.2014); רע"פ 126/15 **חביף נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 13.1.2015), (תוך שימת הלב לסוג הסם בשני מקרים אלו); עפ"ג (מחוזי ת"א) 691-02-10 **מדינת ישראל נ' עזרא** (2.1.2010) - שם הוטלו 6 חודשי מאסר לנשיאה בעבודות שירות; ע"פ 70783/05 **לבקוביץ' נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 21.1.2007) - שם אושר עונש של 6 חודשים מאסר בפועל לנשיאה בעבודות שירות בגין שתי עסקות סם (באותו עניין נטענו נסיבות משמעותיות של הדחה); עפ"ג (מחוזי ת"א) 22938-07-12 **מדינת ישראל נ' סויסה** (פורסם בנבו, 28.1.2013) - שם הוטל עונש של 8 חודשי מאסר בפועל בגין עסקת סם. ב"כ המאשימה הפנתה בין היתר לפסק הדין שניתן בעפ"ג (מחוזי חיפה) 54496-06-14 **עאמר נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 28.11.2013), אולם אין אני סבור כי ניתן ללמוד ממנו לעניינו נוכח כמות הסם שם.

16. לאור המובא לעיל, אני סבור כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-16 חודשי מאסר בפועל, נוסף למאסר על תנאי וקנס. מכך נגזרת הקביעה כי טווח העונש עליו הסכימו הצדדים נופל בגדר מתחם העונש ההולם שנקבע, ועל כן אני מאשר את ההסדר.

שיקולים לגזירת העונש בתוך המתחם

17. בגזירת העונש בגדרי מתחם העונש ההולם, יש לשקול את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא' לחוק העונשין). במסגרת זו הבאתי במניין השיקולים את הנסיבות הבאות:

א. הנאשם יליד 1979, נשוי ואב לילדה ולחובתו 11 הרשעות קודמות, שחלק מהן כולל מספר עבירות. עיון בהרשעות הקודמות מלמד כי בין יתר העבירות בהן הורשע הנאשם בעבר: עבירות סמים רבות הכוללות הדחת קטין לסמים, תיווך בעסקי סמים, סחר בסמים והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית; ועבירות נגד שוטרים לרבות תקיפת שוטר. ואולם, יש לתת את הדעת לכך כי חלף זמן רב מאוד מאז ביצוע העבירות: ההרשעה האחרונה היא מיום 2008 בגין עבירות נגד שוטרים, והעבירה המשמעותית של סמים היא משנת 2004.

ב. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום. לעובדה זו משמעות במספר מישורים: במישור קבלת

האחריות על המעשים שיוחסו לו, והמישור השני הוא הימנעות מהליך שמיעת ראיות. בהקשר זה יש להוסיף עוד כי הודאת הנאשם באה לאחר תיקון משמעותי בעובדות כתב האישום, בעת שהושמטה ממנו הטענה כי: "במהלך ששת החודשים שקדמו למתואר... מכר הנאשם לקונה [באישום הראשון - מ"ע] את הסם תמורת כסף", וכן הושמט אישום נוסף. יש בנסיבות הללו משום נסיבה לקולה בגזירת העונש.

ג. בנוסף, יש להתחשב בכך שהנאשם מצוי במעצר עד תום ההליכים.

גזר הדין

18. לאור האמור לעיל, בשים לב למתחם העונש שקבעתי ושיקולים הקשורים לגזירת העונש, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

מאסר בפועל לתקופה של 9 חודשים בניכוי ימי מעצרו, מיום 25.2.15.

8 חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר, עבירה מסוג פשע לפי פקודת הסמים המסוכנים, ויורשע בה.

קנס בסך של 15,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים רצופים ושווים החל מיום 1.9.2015 ובכל 1 לחודש שלאחריו. אי תשלום אחד משיעורי הקנס במלואו ובמועדו, תעמיד את יתרת הקנס לפירעון מיד.

אני מחייב את הנאשם לחתום היום על התחייבות כספית על סך של 20,000 ₪ להימנע, תוך 3 שנים מהיום, מלעבור עבירה מסוג פשע על פקודת הסמים המסוכנים. היה והנאשם לא יחתום על ההתחייבות, הוא יאסר לכפיית חתימת ההתחייבות למשך 7 ימים או עד שיחתום על ההתחייבות, לפי המוקדם.

אני פוסל את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה, פסילה בפועל, למשך 4 חודשים.

בקשת החילוט

מהלך הדיון והערות מקדימות

19. במהלך חקירת המשטרה את החשדות, שלימים הבשילו לכתב אישום, נתפס רכוש שכעת מבוקש חילוטו. הרכוש כולל רכב מסוג פורד משנת 2008 (להלן: **רכב הפורד**) ורכב מסוג הונדה אקורד משנת 2008 (להלן: **רכב ההונדה**) ששניהם רשומים על שם הטוענת לזכות, אשת הנאשם; כסף מזומן בסך ₪ 3,050 ושני טלפונים ניידים; כן "נתפס" חשבון בנק המתנהל על שם הטוענת לזכות בבנק הפועלים (להלן: **חשבון הבנק**) שבמהלך הדיון התברר כי יתרת הזכות שבו (בקיצוץ הפיקדונות אל מול החובות) היא כ- 30,000 ₪ (ראו ת/11).

20. בכתב האישום הודיעה המאשימה כי בכוונתה לבקש מבית המשפט לקבוע שהנאשם הוא "סוחר סמים" ולבקש חילוט של שני כלי הרכב, הכסף המזומן ושני הטלפונים הניידים. יודגש כי בכתב האישום לא צוינה בקשת המאשימה לחלט את היתרות בחשבון הבנק. בהכרעת הדין ולבקשת המאשימה הוכרז הנאשם סוחר סמים, זאת בהתאם לסעיף 36א(ב) לפקודת הסמים הקובע כי: **"בית המשפט שהרשיע אדם בעבירה של עסקת סמים והוכח לו כי הנידון הפיק רווח מעבירה של עסקת סמים או שהיה אמור להפיק רווח מעבירה כאמור, יקבע בהכרעת הדין, על פי בקשת תובע, שהנידון הוא סוחר סמים..."**. בהסדר שהוצג הוכרז הנאשם סוחר סמים. אוסיף לגוף העניין, כי נוכח נסיבות שפורטו בכתב האישום, המדובר הוא במי שהפיק או שאמור היה להפיק רווח מעסקות הסם במובן סעיף 36א(ב) לפקודת הסמים.

21. בעניין בקשת החילוט קיימתי מספר ישיבות במהלכן הגישו הצדדים והטוענת לזכות את ראיותיהם, ושמעתי את טענות הצדדים. יצוין כי הדיון התקיים לעיתים בסטייה מהוראות תקנות החילוט. על פי תקנה 4 לתקנות אלה, הדיון בבקשת החילוט צריך להתקיים בטרם יביא התובע ראיות לקביעת העונש, כאשר לפני כן על הנאשם והטוען לזכות להגיש תצהירים בהתאם לתקנה 3. תצהיר הטוענת לזכות וראיותיה, הוגשו בפועל רק לאחר הטיעון לעונש. עם זאת, אין אני סבור כי היה בכך כדי לפגוע בזכויות הצדדים או לגרום עיוות דין לנאשם או לטוענת לזכות, והצדדים הביאו את ראיותיהם וטענו את טענותיהם בהרחבה ואף לא העלו טענה כלשהי בנקודה דיונית זו (השוו: ע"פ 4209/99 ג'בארין נגד מדינת ישראל, פ"ד נה(3) 587 (2001), פסקה 7 לחוות דעתו של כב' השופט לוי (ז"ל); לדיון באופן כללי בתקנות החילוט ראו: ע"א 325/12 רזנבלט נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו, 21.1.2013)).

טענות הצדדים

22. הסנגור העלה טענות רבות הן טענות סף במישור הדיוני הן טענות לגוף העניין. בהחלטתי מיום 13.7.2015, קבעתי כי אדון בטענות הסף במסגרת גזר הדין ולאחר שאשמע טיעונים לגוף העניין. עוד אני רואה לציין כי שקלתי להעביר את הדיון בבקשת החילוט להליך אזרחי, כאמור בסעיף 36א(ד) אך בסופו של דבר החלטתי לבכר את דרך המלך ולדון במכלול הסוגיות בכפיפה אחת (ראו: ע"פ 1000/15 אלחוה נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו, 15.6.2015) (להלן: עניין **אלחוה**). אתייחס תחילה לטענות המקדמיות שהעלה הסנגור ואדון בהן.

23. הסנגור שמייצג גם את הטוענת לזכות סבור כי המאשימה לא קיימה את הוראות הפקודה ותקנות החילוט. נטען כי נוכח הפגיעה בזכות הקניין מצופה כי המאשימה תקיים את הוראות החוק כלשונן, ובמקרה זה היא לא עשתה כן. לטענתו, המאשימה לא פעלה בהתאם לסעיף 36א(ו) לפקודת הסמים: לא פירטה בבקשת החילוט את פרטי הטוענת לזכות וזו לא קיבלה הודעה או בקשת חילוט, ומלבד האמור בסיפא של כתב האישום לא פורט דבר. בהמשך ציין הסנגור בתשובה לתגובת המאשימה כי אין בפירוט בבקשה למתן צווים זמניים כדי לענות על דרישת התקנות בעניין זה. כן נטען כי לא קוימו הוראות תקנות החילוט ובכלל זה תקנה 2 על כל הפירוט שצריך להימצא בבקשת החילוט, כי ההודעה לא נמסרה כדין והודעה על החילוט לא פורסמה בשני עיתונים יומיים כדרישת התקנות. הסנגור ציין לדוגמה את בנק הפועלים בו מתנהל חשבון הבנק וחברת פמה שמימנה רכישת כלי הרכב (להלן: **חברת פמה או פמה**)- שניהם טוענים אפשריים לזכות שכלל לא התייצבו לדיונים בבקשת החילוט.

24. מנגד טענה ב"כ המאשימה כי הסנגור לא העלה את טענותיו במועד, כשבמקביל להליך בתיק העיקרי התנהלו הליכים לעניין התפוסים והוגשה בקשה לסעד זמני, ועל כן יש לראות בהתנהלות עד כה כהסכמה לקיום ההליך בדרך בה קיים. המאשימה טוענת כי בבקשה למתן צו זמני לעניין הרכוש, שהגישה עם הגשת כתב האישום, פירטה את כל הנדרש ופירוט זה מספק לענייננו. במהלך טיעוני ב"כ המאשימה התברר כי קיים שעבוד לטובת חברת פמה בגין רכב ההונדה, ועל פי הנטען קיימים סיכומים בין המאשימה לבין חברת פמה, ואף הוצג מכתב בנדון (ת/3). ב"כ המאשימה הוסיפה וטענה כי **"טרם החילוט תקבל חברת פמה [...] את כל הסכום אותו נתנה לצורך מימון הרכב"**.

25. לגוף העניין טענה ב"כ המאשימה כי הנאשם הוכרז סוחר סמים ועל כן חלה החזקה הקבועה בסעיף 31(6)(א) לפקודה, והרכוש שחילוטו מבוקש נופל לגדר הרכוש שחלה עליו החזקה, לרבות כלי הרכב שנרכשו בשנים האחרונות. ב"כ המאשימה סבורה כי הנטל על הטוענת לזכות לסתור את החזקה וזו לא הצליחה לסתור את החזקה, ואין לקבל את הסבריה וגרסתה. לשיטת המאשימה המסמכים שהוגשו מצביעים על התנהלות שאינה תקינה הכוללת הפקדת סכומי מזומן באופן תדיר בחשבון הבנק, מבלי שיינתנו לכך הסברים מהימנים. ב"כ המאשימה הוסיפה וטענה כי אין לקבל את טענת הטוענת לזכות לגבי משך התקופה בה חיה עם הנאשם כבת זוג, וכי הטוענת לזכות לא הציגה ראיות התומכות בטענותיה לעיסוקיה והשתכרותה. נטען עוד כי אין הלימה בין רמת חייה של הטוענת לזכות לבין השתכרותה. ב"כ המאשימה סבורה כי תכלית החילוט עומדת בעינה גם נוכח כתב האישום המתוקן המייחס לנאשם שלוש עסקות בהיקפים לא גדולים. לבסוף הגישה ב"כ המאשימה פסיקה התומכה בטענותיה.

26. הסנגור סבור כי חילוט הרכוש המבוקש על ידי המאשימה, אינו עומד ביחס מידתי להיקף העבירות בהן הורשע הנאשם ולדידו, איזון ראוי מחייב הסתפקות בחילוט סכום המזומן שנתפס על גופו של הנאשם בסך של 3,050 ₪. הסנגור טוען כי הטוענת לזכות הצליחה להרים את הנטען המוטל עליה, לפי מאזן ההסתברויות, ולהוכיח כי הרכבים נרכשו על ידה לאחר שמכרה כלי רכב אחרים בעבר, ואף לפני שנישאה לנאשם. הסנגור סבור עוד כי יש לתת ביטוי למועד בו נישאה הטוענת לזכות לנאשם, ולמסמכים שהוצגו על ידה בעניין זה. גם הסנגור הגיש פסיקה לתמיכה בעמדתו, ואף צירף ערב מתן גזר הדין פסק

דין התומך לטענתו בעמדתו, בו בית משפט השלום נמנע מחילוט רכב לאחר הרשעה בעסקת סמים קטנה.

דין והכרעה

המטריה המשפטית

27. סמכות החילוט במקרה בו הורשע נאשם בעבירות סמים קבועה בפקודת הסמים עצמה. סעיף 36א' לפקודת הסמים קובע כלהלן:

"(א) הורשע אדם בעבירה של עסקת סמים, יצווה בית המשפט, זולת אם סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפרט, כי בנוסף לכל עונש יחולט לאוצר המדינה כל רכוש שהוא -

(1) רכוש ששימש או נועד לשמש כאמצעי לביצוע העבירה או ששימש או נועד לשמש כדי לאפשר את ביצוע העבירה;
(2) רכוש שהושג, במישרין או בעקיפין, כשכר העבירה או כתוצאה מביצוע העבירה, או שיועד לכך.
לענין פסקאות (1) ו-(2) -

"ביצוע העבירה" - לרבות ביצוע כל עבירה אחרת של עסקת סמים, אף אם לא הורשע בה הנידון, ובלבד שהיא קשורה לעבירה שבה הוא הורשע.

(ב) בית המשפט שהרשיע אדם בעבירה של עסקת סמים והוכח לו כי הנידון הפיק רווח מעבירה של עסקת סמים או שהיה אמור להפיק רווח מעבירה כאמור, יקבע בהכרעת הדין, על פי בקשת תובע, שהנידון הוא סוחר סמים ומשעשה כן - יצווה בגזר הדין, כי בנוסף לכל עונש יחולט לאוצר המדינה כל רכוש של הנידון שהושג בעבירה של עסקת סמים, אלא אם כן סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפרט.

(ג) לא יצווה בית משפט על חילוט כאמור בסעיף זה אלא לאחר שנתן לנידון וכן אם הם ידועים לבעל הרכוש, למי שהרכוש נמצא בחזקתו או בשליטתו ולמי שטוען לזכות ברכוש (להלן - הטוען לזכות ברכוש), הזדמנות להשמיע את טענותיהם.

(ד) טען אדם שאינו הנידון לזכות ברכוש כאמור בסעיף קטן (ג), וראה בית המשפט, מטעמים שיירשמו, כי בירור הטענות עלול להקשות על המשך הדיון בהליך הפלילי, רשאי

הוא לקבוע שהדין בחילוט יהיה בהליך אזרחי; קבע בית המשפט כן, יחולו בהליך האזרחי הוראות סעיף 31(6).
(ה) בקשת תובע לחלט רכוש לפי סעיף זה ופירוט הרכוש שאת חילוטו מבקשים, יצוינו בכתב האישום; נתגלה רכוש נוסף שאת חילוטו מבקשים, רשאי תובע לתקן את כתב האישום בכל שלב של ההליכים עד לגזר הדין.
(ו) הודעה על בקשת תובע לחלט רכוש תימסר לטוען לזכות ברכוש, אם הוא ידוע".

28. לחילוט מספר תכליות. ראשית ועיקרית התכלית ההרתעתית שנועדה לשמור על אינטרסים ציבוריים חשובים בניהול מלחמה יעילה בפשיעה, על ידי פגיעה בתשתית הכלכלית של העוסקים בעבריינות ובסחר בסמים בפרט, ראו: הצעת חוק לתיקון פקודת הסמים המסוכנים (מס' 3), התשמ"ח-1988, ה"ח 242; והשוו: בש"פ 6817/07 **מדינת ישראל נ' סיטבון**, פסקאות 33-34 (פורסם בנבו, 31.10.2007) (להלן: עניין **סיטבון**); בש"פ 6916/05 **נאצר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 8.3.2006). כמו כן משרת החילוט תכלית בעלת אופי קנייני במובן הרחב: הוצאת רכוש מידי העברייני, מאחר שהושג בעבירה ואינו "שייך לו" במובן הרחב (ע"פ 7475/95 **מדינת ישראל נ' בן שטרית**, פ"ד נב(2) 385, 410-411 (1998)).

29. מנגד, יש לזכור כי משמעות ההחלטה בדבר חילוט רכוש היא נטילת חפץ שהיה שייך לנאשם. חילוט רכוש טומנת בחובה פגיעה קשה בזכות הקניין, זכות שזכתה לעיגון חוקתי בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו. ראו: ע"פ 2333/07 **תענך נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 12.7.2010) (להלן: עניין **תענך**), בפסקה 260; עניין **אלחווה**.

30. עיננו הרואות, סעיף 36א' לפקודה כולל הוראות מהותיות והוראות דיוניות בסוגיית החילוט. בפן המהותי קובע הסעיף שכדי שניתן יהיה לחלט רכוש צריכה להתקיים הרשעה בעבירה של עסקת סמים, וצריכה להתקיים אחת משתי עילות החילוט: כי הרכוש שימש או נועד לשמש כאמצעי לביצוע העבירה או כדי לאפשר ביצועה; או כי הושג במישרין או בעקיפין כשכר העבירה או כתוצאה מביצוע העבירה, או שיועד לכך. במקרה שלפנינו רלוונטית האפשרות השנייה, שכן אין טענה כי הרכוש שימש כאמצעי, אלא הטענה שהוא נרכש או מומן באמצעות עסקות הסמים. בפן הדיוני קובע הסעיף מספר הוראות דיוניות, ותקנות החילוט קובעת הוראות פרוצדורליות נוספות.

טענות במישור הדיוני

31. כאמור, הסנגור טוען כי המאשימה לא קיימה את הוראות הדין בפן הפרוצדורלי, ולדידו יש בכך כדי להביא לסילוק בקשת החילוט על הסף.

32. ס"ק 36א(ה) לפקודת הסמים קובע כי הבקשה לחלט רכוש ופירוט הרכוש שחילוטו מבוקש יצוין בכתב האישום, ואכן בקשת החילוט צוינה באופן מפורש בכתב האישום, למעט בעניין חשבון הבנק, ולכן נתייחס בהמשך. כאן המקום לציין כי כעולה מס"ק (ה) לפקודת הסמים, ובניגוד למשתמע מטיעון הסנגור, אין חובה להגיש בקשת חילוט נפרדת מכתב האישום, והבקשה המוזכרת בתקנה 2 לתקנות החילוט היא בקשת החילוט הנכללת בכתב האישום. עם זאת, על הבקשה בכתב האישום לכלול פירוט כאמור בתקנה 2 לתקנות החילוט; הפירוט כולל: פרטי הזיהוי של הרכוש המיועד לחילוט בציון סוגו, כמותו, מיקומו וכל פרט אחר שנדרש לזיהוי; פרטי רישום של כל רכוש הטעון רישום בפנקס המתנהל על פי דין; פרטי הזיהוי של מי שטוען לזכות ברכוש; ועילת החילוט.

33. מטבע הדברים, החזקתו של נאשם ברכוש, אינה יכולה להעיד בהכרח כי הוא בעל הזכויות הבלעדי בו, ויכולים להיות אחרים בעלי זכויות ברכוש או למצער טוענים לזכות באותו רכוש, שחילוט הרכוש פוגע בזכויותיהם. על רקע פגיעה אפשרית בקניינם, יש להגן על זכויותיהם של מי שאינם מעורבים בעבירות. ראו: ע"א 7025/12 קמור רכב (1990) בע"מ נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 25.5.2014) (להלן: עניין קמור); ע"פ 4496/04 מחג'נה נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (פורסם בנבו, 11.9.2005). לאור העובדה כי להליך הפלילי שותפים הנאשם והמאשימה, קיימת חשיבות מרובה לאתר את אותם טוענים לזכות ולשמוע את עמדתם בטרם יוחלט על חילוט הרכוש. מכאן באה הוראת סעיף 36א(ג) לפקודת הסמים הקובעת כי "**לא יצווה בית משפט על חילוט כאמור בסעיף זה אלא לאחר שנתן לנידון וכן אם הם ידועים לבעל הרכוש, למי שהרכוש נמצא בחזקתו או בשליטתו ולמי שטוען לזכות ברכוש (להלן - הטוען לזכות ברכוש), הזדמנות להשמיע את טענותיהם**". ההוראות הפרטניות לגבי הדרך שעל התביעה לנ ג די לשמור על זכויותיהם של טוענים אפשריים לזכות פורטו בתקנות החילוט. תקנה 2 לתקנות החילוט קובעת כי על בקשה לצו חילוט (שכאמור יש לפרטה בכתב האישום) לכלול בין היתר את פרטי הזיהוי של מי שטוען לזכות ברכוש, וכן קיימת חובה להמציא את בקשת החילוט למי שטוען לזכות ברכוש, בהתאם להודעה שנוסחה צוין בתוספת לתקנות. יתרה מכך תקנה 3 לתקנות החילוט מוסיפה וקובעת כי: "**הורשע הנידון כאמור בסעיף 36א(א) לפקודה או קבע בית המשפט בהכרעת הדין שהנידון הוא סוחר סמים, תומצא הודעה על כך מטעם בית המשפט למי שטוען לזכות ברכוש והוא יוזמן להשמיע את טענותיו במועד ובמקום שנקבעו לבירור הבקשה לחילוט הרכוש; הודעה לפי תקנה זו תהיה לפי טופס 2 או 3 בתוספת, לפי הענין**".

34. אל לה, לדרישה לקבל את עמדתם של טוענים אפשריים לזכות, להישאר בחלל ההליך המשפטי, עליה לקבל יישום בפועל כדי למנוע מצב בו בית המשפט יקיים הליך בדבר חילוט הרכוש תוך פגיעה קניינית בזכויותיהם של צדדים שלישיים ללא ידיעתם ומבלי שתינתן להם הזדמנות להשמיע את טענותיהם. ראו בין היתר: רע"פ 10308/09 הוועדה המקומית לתכנון ולבניה תל אביב נ' ספטון (פורסם בנבו, 19.1.2012).

35. מהדיון שהתקיים עולה כי נפלו פגמים רבים בהליך בקשת החילוט והמאשימה לא הקפידה למלא אחר הוראות הדין, הדברים מקבלים משנה תוקף כאשר על הכף עומדת הכרעה משמעותית לגבי חילוט רכוש בערך רב. עם זאת, אין בכך כדי להביא למסקנה כי יש לדחות את הבקשה על כל רכיביה ויש

לערך אבחנה לגבי כל פגם והשלכתו על הדין ועל זכויות הצדדים.

36. עיון בנוסח בקשת החילוט בכתב האישום מלמד כי כלל לא צוינו הטוענים לזכות או פרטים נוספים מהם ניתן ללמוד על קיומם של טוענים. כך לא צוין כי הרכב רשום במשרד הרישוי על שמה של אשת הנאשם, וכך לא צוין כי אחד מכלי הרכב משועבד לטובת חברת מימון (חברת פמה). זאת ועוד, בהודעה שנוסחה בכתב האישום כלל לא צוינה עילת החילוט כפי שנדרש בתקנה 2(א)(3) לתקנות החילוט. זאת ועוד, במהלך הדיון לפני עולה כי המאשימה לא נהגה כאמור בתקנה 3 לתקנות החילוט, וכך למעשה נמצאו בשלב מתקדם של ההליך כשבפני בית המשפט אין תמונה מלאה לגבי כל הטוענים האפשריים לזכות ולגבי ידיעתם/אי ידיעתם על ההליך המתנהל כדי שיוכלו להעלות את טענותיהם.

37. תקנה 7 לתקנות החילוט קובעת כי: **"הודעה לפי תקנות 2, 3, 5, 6 ו-12 תומצא בדרך שממציאים מסמך לפי סעיף 237 לחוק סדר הדין הפלילי ולמעט הודעה לפי תקנות 5 ו-12 תפורסם בשני עיתונים יומיים"**. ההיגיון מאחורי תקנה זו ברור, להביא לידיעת כלל הציבור כי המאשימה מבקשת להפקיע רכוש, שמא למאן שהוא זכות בו, וביודעו יוכל להעלות את טענותיו. אף דרישה זו לא קוימה על ידי המאשימה ולא ניתנה תשובה מניחה את הדעת מדוע לא נעשה הדבר.

38. הנה כי כן, שורה ארוכה של כשלים נפלו בהליך ככל שהוא נוגע לבקשת החילוט. אין המדובר בכשלים טכניים, אלא באלו שנועדו להבטיח בעיקר אי פגיעה בזכויותיהם של צדדים שלישיים.

39. ואולם, הפרתן של ההוראות לחוד והתוצאה הנובעת מכך לחוד. הסגור סבור כי הכשלים שנפלו בהליך יש בהם להביא לסילוק על הסף של בקשת החילוט, אולם אין בידי לקבל טענה זו באופן הגורף בו הוצגה. ראשית, חלק הארי מהכשלים עליהם הצביע הסגור עניינם השמירה על זכויותיהם של צדדים שלישיים שאינם יודעים על ההליך ועלולה להיגרם פגיעה ברכושם, בעקבות טענות אפשריות לזכות באותו רכוש. אי-הקפדה על זכויותיהם של צדדים שלישיים, אינה צריכה להוביל לפגיעה בתכליות החשובות שבבסיס חילוט רכוש הנגוע בפעילות עבריינית. במלים אחרות, יש לתת משקל משמעותי לכך שטענותיו של הנאשם לא באות להלין על פגיעה בו, אלא על פגיעה בצדדים שלישיים שיכולים לזכות ברכוש חלף המאשימה או למצער עשויים להיות מוכרזים כבעלי זכויות כלשהן שיגרעו מזכויות המדינה אם יוחלט על חילוט הרכוש. לשון אחר, ככל שהנאשם לא הצביע על פגיעה בזכויותיו הוא, אין לאפשר מצב בו חוטא יוצא נשכר רק בשל פגיעה בזכויותיהם של אחרים, זכויות שקיומם אינו משפר בהכרח את מצבת זכויותיו ברכוש, אלא ההיפך. ככל שיתגלה כי קיימים טוענים לזכות שדעתם לא נשמעה, תהיה זו המאשימה שתצטרך להתמודד עם כך, ביחסים בינה לבין אותם טוענים לזכות.

40. חיזוק למסקנה האמורה ניתן למצוא בהוראות הפקודה עצמה המסדירות מצב בו לאחר מתן צו החילוט מתגלה כי קיים טוען לזכות שלא הוזמן להשמיע את טענותיו. סעיף 36ד לפקודה קובע כי במקרה זה לבית המשפט סמכות לבטל צו חילוט תוך שנתיים ממועד מתן הצו או אף תוך מועד מאוחר יותר, אם ראה שמן הצדק לעשות כן. לשם שלמות התמונה נציין כי סעיף זה מכיל הוראות המסדירות

את התוצאה הנובעת מביטול צו החילוט.

41. בעניין שלפנינו, במהלך הדיון עלה כי בשלב זה קיימים שני טוענים אפשריים לזכות. אשתו של הנאשם וחברת פמה ששעבוד לטובתה נרשם על אחד מכלי הרכב לצורך מימון רכישתו. אמנם, עולה כי המאשימה לא מסרה לטוענת לזכות, אשתו של הנאשם, הודעה בהתאם לתקנה 2 לתקנות החילוט או לפי תקנה 3, אולם בנסיבות המקרה הנוכחי אינני רואה כיצד נפגעו זכויותיה, שכן ניכר כי היא ידעה על בקשת החילוט ואף הייתה שותפה להליך. היא הגישה בקשה להחזרת כלי הרכב (ראו הדיון לפניי בישיבה מיום 31.3.2015), וכבר מראשית ההליכים בתיק נכחה והגישה תצהיר מטעמה (ראו פרוטוקול מיום 10.5.2015 ופרוטוקול מיום 29.6.2015).

42. אשר לחברת פמה. כעולה מן הראיות שלפניי (ראו ת/3, ת/12) חברה זו מימנה את רכישת רכב ההונדה ועל הרכב רשום משכון לטובתה. על רקע זה יש לראותה טוענת לזכות ואין לקבל את טענה המאשימה כי הואיל והרכב רשום על שם אשת הנאשם אין לראות בחברת פמה טוענת לזכות (ראו עניין **קמור**, פסקה 11). לא זו בלבד, אלא שבתחרות הקניינית בין המאשימה לבין חברת פמה, ידה של זו האחרונה על העליונה - ע"פ 1982/93 **בנק לאומי בישראל בע"מ נגד מדינת ישראל ורוני ליבוביץ'**, פ"ד מח(3) 238 (1994); ת"פ (מחוזי חיפה) 472/02 **מדינת ישראל נ' תפאל ואח'** (פורסם בנבו, 16.5.2005). דבר קיומה של חברת פמה וקיומו של השעבוד לא צוינו כלל בכתב האישום ולא נטען כי המבקשת מסרה הודעה לחברה לפי תקנות החילוט ולפי נוסח ההודעה שפורט שם. ואולם, מהמכתבים (ת/3 ו- ת/12) עולה כי פמה מסכימה לחילוט ואין היא מבקשת "להשתתף בדיון המשפטי". מאותם מכתבים עולה כי קיימת יתרה של הלוואת המימון. על רקע זה, הצהירה ב"כ המאשימה בפרוטוקול (מיום 9.7.2015) כי בכל מקרה החלק היחסי של השעבוד יועבר אליה במלואו. מכאן, שלא נראה כי תיגרם פגיעה לחברת פמה, והיא כאמור - הסכימה למהלך החילוט.

43. ככל שהדברים נוגעים להעדר פירוט עילת החילוט בבקשת החילוט, הרי גם אם נפל פגם הוא התרפא בכך שבמהלך הדיונים ואף בבקשה למתן צו זמני הבהירה המאשימה כי הבקשה מתבססת על כך שהמדובר ברכוש "אשר הגיע לידיהם של המשיב ואשתו כתוצאה מעסקות הסמים של המשיב" (סעיף 10 לבקשה לצו זמני- ת/2). על בסיס זה התקיים הדיון.

44. סיכומם של דברים, הגם שאני קובע כי נפלו פגמים בהליך הקשור בבקשת החילוט, אין אני סבור כי התוצאה צריכה להולך לדחיית בקשת החילוט. מסקנה זו נעוצה, כאמור, בכך שאין בפגמים כדי לפגוע בזכויותיו של הנאשם, אלא בעיקר בזכויותיהם של צדדים שלישיים, ונראה כי פגמים אלה, ככל שהם נוגעים לטוענת לזכות, נתרפאו בהליך שלפניי.

45. לא כך ניתן לומר לגבי בקשה החילוט ככל שהיא נוגעת לחשבון הבנק. מהדיון שלפניי עולה כי המדובר בחשבון בנק שכולל התחייבויות אל מול זכויות ואלה מול אלה, מביאות לתוצאת זכות של כ-30,000 ₪. ברם עיון בבקשת החילוט שנכללה בכתב האישום מלמד כי כלל לא הוגשה בקשה לחילוט חשבון הבנק,

וגם לא הוגשה בקשה לתיקון כתב האישום כדי לכלול בו בקשה כזו, כאמור בסעיף 36א(ה) לפקודה. חוסר זה הוא פגם מהותי שיורד לשורש העניין, ועל כן הוא מביא לדחיית בקשת החילוט ככל שהיא נוגעת לחשבון הבנק. הבקשה לחילוט היתרות בחשבון הבנק- נדחית בזה.

46. מנקודה זו נשים את פעמינו אל ההסדרים המהותיים הקשורים בחילוט.

הטענות לגוף העניין

47. עילת החילוט בענייננו היא זו הקשורה לכך שהרכוש שאת חילוטו מבקשים הושג על פי הטענה כתוצאה מביצוע עסקת סמים. הדיון יתמקד בעילת החילוט מאחר ואין מחלוקת כי הנאשם הורשע בעבירה של עסקת סמים ואף הוכרז כסוחר סמים. נזכיר כי הרכוש כולל שני כלי רכב הרשומים על שם אשת הנאשם, סכום כסף ושני טלפונים ניידים. הסנגור מסכים לחילוט סכום הכסף (בסך 3,050 ₪). לגבי הטלפונים הניידים לא נטען דבר, ועולה שהם נתפסו אצל המשיב, ועל כן - לא ארחיב את הדיון לגבי פריטים אלה ואתמקד בשני כלי הרכב.

48. מסעיף 36א לפקודת הסמים עולה כי קיימים מספר מסלולים לדיו בחילוט הרכוש. המסלול "הרגיל" קבוע בסעיף 36א(א) לפקודת הסמים. לפי מסלול זה על המאשימה להוכיח אחת משתי החלופות המצוינות בסעיף 36א' לפקודה כדי לחלט את הרכוש. המסלול האחר הוא במקרה שהנאשם מוכרז סוחר סמים, במקרה זה חלה החזקה הקבועה בסעיף 31(6) לפקודת הסמים לפיה:

"קבע בית המשפט לפי סעיף 36א(ב) שנידון הוא סוחר סמים

-

- (א) כל רכוש של אדם כאמור, ורכוש של בן זוגו ושל ילדיו אשר טרם מלאו להם עשרים ואחת שנים, וכן רכוש של אדם אחר שהנידון מימן את רכישתו או העבירו לאותו אדם ללא תמורה, יראה כרכוש של הנידון שהושג בעבירה של עסקת סמים, אלא אם כן הוכיח הנידון אחד מאלה:
- (אא) האמצעים להשגת הרכוש היו חוקיים;
- (בב) הרכוש הגיע לידי או לידי בעליו לא מאוחר משמונה שנים שקדמו ליום הגשת כתב האישום בשל העבירה שעליה נדון".

אם נקרב את מבטנו אל החזקה האמורה, נמצא כי היא חובקת שתי חזקות: האחת כי רכוש בן הזוג וילדי הנדון עד גיל 21 ייחשבו רכושו של הנדון, כלומר רואים ברכוש התא המשפחתי כולו כרכוש הנאשם; והשנייה כי אותו רכוש הושג בעבירה של עסקת סמים.

49. עם הקביעה כי נאשם הוא סוחר סמים, מתהפך הנטל ובמצב זה רואים בכל הרכוש של הנאשם

ומשפחתו כרכוש שהושג בעבירה של עסקת סם, ועל העברין או בן המשפחה להוכיח אלו נכסים הושגו באופן חוקי או להוכיח כי הרכוש הגיע לידי הנאשם או בעליו לא מאוחר משמונה שנים שקדמו ליום הגשת כתב האישום בשל העבירה שעליה נדון. במקרה האחרון מתהפך הנטל בחזרה ואין לראות עוד את הרכוש כזה שהושג בעבירה של עסקת סמים. ראו ע"פ 4209/99 ג'ברין נ' מדינת ישראל, פ"ד נה(3) 593, 587 (2001); ע"פ 4142/99 אלקדיים נ' מדינת ישראל, פ"ד נג(5) 292 (1999).

50. זאת ועוד, ללא קשר באמור בסעיף 31(6), פקודת הסמים קובעת סייגים לחילוט רכוש, הסייג הרלוונטי לעניינו הוא הקבוע בס"ק 36ג(א) ולפיו: **"בית המשפט לא יצווה על חילוט רכוש לפי סעיפים 36א או 36ב, אם הוכיח מי שטוען לזכות ברכוש כי הרכוש שימש בעבירה ללא ידיעתו או שלא בהסכמתו, או שרכש את זכותו ברכוש בתמורה ובתום לב ובלי שיכול היה לדעת כי הוא שימש או הושג בעבירה"**. ראו ע"פ 7376/02 כהן נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(4) 558 (2003). נראה כי הסייג האמור נועד למקרה בו הרכוש אינו שייך לנאשם אלא לאחר.

51. שני כלי הרכב שמבוקש חילוטם רשומים על שם הטוענת לזכות-אשתו של הנאשם, אולם לכך אין נפקות. ראשית, הלכה ידועה היא, שהרישום במשרד הרישוי אינו קונסטטוטיובי - ראו לדוגמה ע"א 448/74 אוטו בלה שותפות למסחר בכלי רכב נ' לקי דרייב בע"מ, פ"ד ל(2) 207 (1976). שנית החזקה הקבועה בסעיף 31(6) לפקודה רואה את הרכוש של הנאשם ובת הזוג כאחד. שלישית חזקת השיתוף הקיימת ממילא בין בני זוג המנהלים משק בית משותף. יתרה מכך - רישום שני כלי הרכב עם שם הטוענת לזכות, הוא כשלעצמו אף מחשיד במיוחד נוכח טענת אשת הנאשם כי הרכב מומן בחלקו על ידי הנאשם שנטל הלוואה מחברת פמה (ראו תצהירה של הטוענת לזכות - נ/1).

52. ועתה מגיעים אנו לעיצומו של הדיון לגופו של עניין: האם הצליחה הטוענת לזכות להפריך את החזקה? נזכיר כי לצורך כך על הטוענת לזכות להביא ראיות מעבר לסף מאזן ההסתברויות. האם צלחה ידה של הטוענת לזכות? אקדים ואציין כי לדידי הטוענת לזכות הצליחה להפריך את החזקה באופן חלקי, הדבר מוליך לקבלת בקשה החילוט בכל הקשור לרכב ההונדה ודחייתה בכל הנוגע לרכב הפורד. אפרט להלן את הנימוקים למסקנתי:

53. דומה כי אחד העוגנים החשובים להכרעה הוא השאלה מתי הפכו הנאשם והטוענת לזכות בני זוג. לנתון זה נפקות במספר מישורים: במישור החזקה הקבועה בסעיף 31(6) לפקודה אשר מתייחסת לרכוש של בני זוג. על כן רכוש שהיה קיים בידי בני הזוג לפני הפיכתו לזוגו של העברין אינו נופל בגדר החזקה. הנפקות השנייה היא במישור הפרטני, הנוגע לטענת הטוענת לזכות כי שני כלי הרכב נרכשו לאחר שמכרה כלי רכב שהיו לה בעבר עוד בטרם נישואיה עם הנאשם, רכשה במקומם כלי רכב, וחוזר חלילה עד שרכשה את כלי הרכב שברשותה כיום.

54. בתצהירה של הטוענת לזכות (נ/1) היא ציינה כי היא מכירה את הנאשם מזה שנים והם היו בקשרי ידידות ואף בקשרים אינטימיים בעבר, אולם הפכו לזוג כחודשיים לפני חתונתם; ביום 25.6.2012. עוד

נטען בתצהיר כי בין השנים 2002 ועד תחילת 2012 היא הייתה ידועה בציבור של מר סיני שרביט והם התגוררו ביחד בשכירות בדירה שהיא שכרה. לתצהיר אף צורף אישור והצהרה מיום 2.6.2008 מאושר על ידי נוטריון בו הצהירו הטוענת לזכות ושרביט כך: "אנו מצהירים כי אנו מתגוררים יחד כבעל ואישה לכל דבר וענין החל משנת 2002 ואני מנהלים חיים משותפים...". בהודעתה של הטוענת במשטרה מיום 4.3.2015 (ת/4) היא ציינה כי היא והנאשם נשואים ארבע שנים ולהם ילדה בת שנה וחצי, עוד הוסיפה שם כי הם שוכרים דירה ומתגוררים בה כמעט חמש שנים. על סמך ראיות אלו ניתן לקבוע כי החל מתחילת שנת 2012 הנאשם והטוענת לזכות היו בני זוג, זאת מבלי להתעלם מכך שלפני כן שרו ביניהם יחסי ידידות ואף היו ביניהם קשרים אינטימיים, כלשון הטוענת לזכות. יצוין כי אני מייחס משקל להצהרה הנוטריונית שצורפה לתצהירה של הטוענת לזכות, שכן המדובר במסמך שנערך שנים לפני הגשת כתב האישום נגד הנאשם. יתר הנתונים ובכלל זה התנהלות הטוענת לזכות בחשבון הבנק שלה מאששים במידה רבה מסקנה זו כפי שנפרט בהמשך.

55. במאמר מוסגר יצוין כי הצדדים לא התייחסו לשאלה מה נפקותה של חזקת השיתוף בין בני זוג והיחס בינה לבין החזקה הקבועה בסעיף 31(6) לפקודה, ועל כן לא אדרש לטענה בהרחבה. על פני הדברים נראה כי אין מקום לתחולת חזקת השיתוף משום שמשמעות הדברים היא איון החזקה הקבועה בסעיף 31(6) לפקודה מכל תוכן, עם זאת אני סבור כי יש מקום להתחשבות בחזקת השיתוף במכלול השיקולים, ולדברים השפעה על שאלת מידתיות וסבירות ההפקעה - נושא אליו נתייחס בהמשך.

56. במהלך הדיון הגישו ב"כ הצדדים ראיות והתייחסו למספר נושאים שלהם השלכה ישירה להבנת המצב הראיתי ולמענה לשאלה אם הטוענת לזכות הצליחה להפריך את החזקה. אתייחס להלן לנושאים אלו:

57. **אופן רכישת ומימון כלי הרכב:** בתצהירה טענה הטוענת לזכות כי רכב הפורד נרכש על ידה בסך של 100,000 ₪. מימון רכישת הפורד היה באופן שנטלה הלוואה מבנק הפועלים בסך של 61,000 ₪ והיתרה התקבלה ממכירת רכב קודם שהיה לה. מהמסמך שהוגש על ידי המאשימה (ת/6) עולה כי אכן היה רשום בבעלות הטוענת רכב שנמכר ביום 21.11.2013. לגבי רכב ההונדה טוענת הטוענת לזכות כי נרכש בסכום של 90,000 ₪, חלקו מומן מתמורת רכב אחר שנמכר והיתרה מומנה על ידי נטילת הלוואה מחברת פמה. ואכן ממסמך ת/6 עולה כי רכב היה רשום בבעלות הטוענת מיום 8.1.2012 ועד ליום 7.11.2012, מועד בו נרכש רכב ההונדה. מנתונים אלו עולה כי אכן במהלך השנים על שמה של הטוענת לזכות היו רשומים רכבים שנמכרו, ובסמיכות זמנים נרכשו רכבים אחרים. עם זאת, אין לקבל את הטענה כי רכב ההונדה שייך לה. התמונה הראייתית מתיישבת עם המסקנה כי ככל הנראה רכב זה שייך לנאשם. מדברי הטוענת לזכות והנאשם (ראו הודעתו מיום 2.3.2015) עולה כי חלק מהמימון נעשה בהלוואה שנטל הנאשם, והנאשם מציין בהודעתו במשטרה כי "ההונדה שלי והפורד של אשתי". בנוסף, הנאשם מציין כי "הונדה יש לי כבר חמש שנים" (ההונדה הנוכחית נרכשה בשנת 2012, כאשר לפני כן הייתה הונדה קודמת שנרכשה ביום 8.1.2012 ולפני כן הונדה שנרכשה ביום 2.9.2010 - מה שמסביר את אמירת הנאשם המתיישבת עם מכלול הראיות). אני ער לכך כי ההונדה הראשונה נרכשה (ב-2010) לפני שהנאשם והמתלוננת נישאו, אך לא ניתן להתעלם כי גם לפני כן הם היו בקשר והנאשם היה מסובך בחובות, כעולה מן הראיות. המסקנה המסתברת מן האמור היא כי רכב ההונדה שייך

לנאשם בעוד שרכב הפורד שייך לטוענת לזכות, והיא רכשה אותו ממכירת רכב קודם וכן מהלוואה שנטלה מבנק הפועלים. ראיות לגבי הלוואה זו ניתן למצוא בדפי החשבון שהוגשו על ידי ב"כ הצדדים. מאחר ורכב ההונדה שייך לנאשם, ולא הופרכה החזקה לגביו, יש להורות על חילוטו.

58. **עיסוקים ושכר:** הטוענת לזכות ציינה בתצהירה כי כל חייה עבדה לפרנסתה במתן שיעורים פרטיים, במלצרות, בניהול אירועים, בניהול בתי קפה וכיום היא עוסקת בגמולוגיה, בעיצוב תכשיטים ובסחר באבני חן. בתצהיר שהוגש מטעמה לא נמצא פירוט בעניין השתכרותה מעבר לטענות כלליות, והתמונה בעניין זה חלקית. במהלך הדיון הוצגו על ידי תלושי שכר מהעבר ומעת האחרונה הוגשו תלושי שכר החל מחודש מאי 2014 ועד חודש ינואר 2015, על סך 5,000 ₪ (ראו המסמכים נ/3, לרבות טופס 106 וכן מסמך המרכז את הנתונים מהמוסד לביטוח לאומי שהוגש על ידי המאשימה - ת/9). התמונה העולה מן הראיות שונה מטענת הטוענת לזכות, אשר ניסתה להאדיר את הכנסותיה. כך, טענה כי עבדה אצל אחד, אבי אלקיים, משך שש שנים (עמ' 27 לפרוטוקול). לא זו בלבד שזכרו של אלקיים לא בא בתצהיר, אלא שלא הוגש ולו מסמך אחד המאשר את טענות הטוענת לזכות (במספר מועדים בשנת 2008 קיימות הפקדות בחשבון הטוענת שבוצעו על ידי ג'וליאט אלקיים ולא ברור אם קיים קשר בין הדברים). הטוענת הוסיפה וטענה כי כיום היא עובדת בגמולוגיה באופן עצמאי ומרוויחה יותר מ-15,000 ₪ לחודש (עמ' 28 שורה 9 לפרוטוקול) גם לגבי עיסוק זה לא הציגה הטוענת לזכות ראיות כלל. התמונה לוקה בחסר גם לגבי העסק, בית הקפה, אותו פתחו בעת האחרונה הנאשם והטוענת לזכות. לסיכום נקודה זו: מן הראיות עולה כי הטוענת לזכות אכן עבדה במשך השנים והשתכרה, אך לא ניתן לקבוע כי הכנסותיה הן כנטען על ידי אלא פחות מכך באופן ניכר. לצד זאת אין להתעלם מהכנסותיה לאורך השנים, וכן אין להתעלם מטענתה שהיא נתמכה על ידי בני זוג בעלי אמצעים בעבר.

59. **חשבון הבנק:** במסגרת פעולות חקירה שבוצעו נאספו נתונים לגבי חשבון הבנק שהתנהל על שם הטוענת לזכות בבנק הפועלים, ושני הצדדים הגישו מסמכים מחשבון הבנק (ראו הקלסרים שסומנו ת/10 ו- נ/2). לטענת הטוענת לזכות המדובר בחשבון שנפתח על ידי בשנת 2004; לא מצאתי במסמכים תימוכין למועד המדויק בו נפתח החשבון, אך ניכר כי הוא נפתח לפני 2008, וגרסת הטוענת לזכות לגבי מועד פתיחת החשבון סבירה בהחלט. עיינתי בדפי החשבון ובמסמכים הרבים שהוגשו וניתן לראות כי במהלך שנים התנהל החשבון ברצף ובדפוס פעולה המאפיין פעילות בנקאית לא חריגה. החשבון היה ביתרות קטנות הן חובה והן זכות; במהלך הפעילות הוחזרו חיובים (כנראה עקב יתרת חובה - ראו למשל מסמך שסומן "קו" בתוך ת/10); נלקחו הלוואות בסכומים קטנים (ראו לדוגמא בדף החשבון שמיום 30.1.2009); הופקד פיקדון בסכום חודשי קטן; הופקד סכום קטן לתכנית חסכון "דן חסכן"; בחשבון היו הפקדות ומשיכות בסכומים לא גדולים. זאת ועוד, כפי שניתן לראות ב"דוח יתרות הצהרות הון" ובסיכומי האובליגו המצויים בתוך ת/10, היו קיימות מצד אחד הלוואות בסכומים קטנים ומצד שני פיקדונות ותכנית חסכון גם היא בסכומים לא גבוהים. בקיצור - המתבונן בפעילות הבנקאית לאורך דפי החשבון יכול להתרשם כי לא היו בו בעבר פעולות חריגות ואין בו תנועות מחשדות. ואולם, ניתן להבחין כי עם הזמן והדבר ניכר בשנת 2013, חלה עליה בסכומים המופקדים והנמשכים מן החשבון במזומן; הפעולות היו בערכים גבוהים יותר והמשיכות תדירות מחשדות ותמוהות יותר מבלי שיינתנו הסברים (ראו למשל דף החשבון שמיום 31.3.2014, 31.1.2014, 28.2.2014 והדוגמאות

רבות). אמנם, גם בעבר היו תנועות של הפקדת מזומן, אולם לרוב צוין שם המפקיד (דוגמאות: בשנת 2008 הפקדות שבוצעו על ידי אלקיים, על ידי אחד בשם סואעד ועוד) והם היו בסכומים לא גבוהים. לשלמות התמונה יצוין כי עיינתי בדפי החשבון של חשבון הבנק של הנאשם ובו ניתן לראות כי הטוענת מפקידה בחשבון לעתים סכומים. במהלך חקירה של הטוענת לזכות היא עומתה עם סכום הפקדה חריג של 70,000 ₪ שבוצע ביום 29.11.2013 והיא השיבה (עמ' 29 לפרוטוקול רישא) כי המדובר בסכום ממכירת רכב. מעיון בת/6 ממנו ניתן לדלות על מועד העברת הרישום בכלי הרכב, ניתן למצוא אישוש לטענה זו, שכן אחד הרכבים נמכר ביום 21.11.2013.

60. התמונה העובדתית העולה מן האמור כי הטוענת לזכות הצליחה להוכיח ברף הנדרש כי רכב הפורד נרכש באמצעים חוקיים ולא הושג מביצוע עסקות סמים. מסקנה זו מבוססת על כך שגם לפני שנים רבות בטרם הייתה לזוגתו של הנאשם, השתכרה למחייתה, חסכה, היה ברשותה רכב, שמכרה ומימנה רכב אחר באמצעות נטילת הלוואה מחשבון הבנק.

61. אין אני מתעלם מהטענות בדבר הפקדות המזומן בחשבון הבנק של הטוענת לזכות, ואכן היא לא סיפקה הסברים סבירים לגבי חלק מתנועות אלה ובמיוחד בתקופות האחרונות. עם זאת, במסגרת זאת אין אני נדרש לקבוע מה מקור הפקדות אלה, אלא אם הטוענת לזכות הצליחה להוכיח כי רכב הפורד נרכש באמצעים כשרים, ושוכנעתי כי כך הוא מצב הדברים.

62. המסקנה המתבקשת מכל האמור הוא כי יש להורות על חילוט רכב ההונדה בלבד, ואילו יש להורות על השבת רכב הפורד לידי הטוענת לזכות.

היקף החילוט - מידתיות וסבירות

63. מכל מקום וגם אם הייתי מגיע למסקנה כי הטוענת לזכות לא הפריכה את החזקה הקבועה בדיון, וגם אם הייתי מתעלם מהפגם לגבי חילוט חשבון הבנק, הייתי מגיע לאותה מסקנה - כלומר כי יש להורות על חילוט רכב ההונדה בלבד. אבהיר את דבריי:

64. ההכרזה על הנאשם כסוחר סמים לפי פקודת הסמים והסמכות לחלט רכוש בגין ביצוע עבירה של עסקת סם, יכולים לחבוק מנעד רחב מאוד של נסיבות ושל עסקות סמים. על פי פקודת הסמים, אדם שייבא לארץ כמות מסחרית של סמים ייחשב למי שביצע עבירת סם וגם אדם שביצע עבירה קלה יותר ומכר מנת סם לאחר ייחשב כמי שביצע עסקת סם. קיומה של קשת רחבה מאוד, ואף קיצונית, של אפשרויות מחייב להפעיל את הסמכות במידתיות ובסבירות באופן שלא תהיה מנותקת מנסיבות המקרה הנתון. מידתיות זו מתחייבת גם בשל החזקה הקבועה בסעיף 31(6) לפקודה שבאמצעותה ניתן למעשה לתפוס כל רכוש שרכשה משפחה שאחד מיחידה ביצע עבירות סמים במשך שמונה השנים שלפני הגשת כתב האישום.

65. בעניין **נאצר**, פסקה 16, בהתייחסות לחוק המאבק בארגוני פשיעה, ציין בית המשפט העליון דברים אלו, הרלוונטיים לענייננו:

"נמצא, אפוא, כי שיקול דעתו של בית המשפט משמש כבלם וכאיזון לשיקול דעתה של התביעה בעשותה שימוש בחוק המאבק. המחוקק העניק לרשויות אכיפת החוק את ארגז הכלים כדי להיאבק בפשיעה הגוברת והולכת, אך בתי המשפט, הם שנדרשים לאזן - תוך שימוש במבחני מידתיות וסבירות - בין ערכי היסוד של חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו ושמירה על זכויות הנאשם, לבין מטרותיו של המשפט הפלילי ושמירה על האינטרס הציבורי".

66. פסיקת בית המשפט העליון חזרה והדגישה את עקרון המידתיות בפסיקה שדנה בחילוט ואף בתפיסת הרכוש לפני החילוט. בבש"פ 7715/97 **חג'ג נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(1) 14, 18 (1998) צוינו דברים אלו:

"הפגיעה ברכושו של אדם על-ידי נטילתו ממנו, על מנת להבטיח אפשרות חילוט בעתיד היא פגיעה ברכושו ובקניינו ולפיכך יש לנקוט בו רק כאמצעי אחרון ובהעדר אמצעים חלופיים להבטחת אותה תכלית. כך יש לעשות בהשראת חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו וכך יש לעשות על פי עיקרון המידתיות המקובל עלינו..."

הדברים הנ"ל, הגם שנאמרו ביחס לתפיסת רכוש לשם חילוטו בעתיד, יפים גם לבקשת החילוט שפגיעה בזכות הקניין, חמורה פי כמה מתפיסת הרכוש באופן זמני. ראו גם: בע"א 6702/04 **מאזן נ' מדינת ישראל**, פסקה 4 (פורסם בנבו, 10.11.2005); עניין **סיטבון**; בש"פ 3159/00 **רבין נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 30.5.2000); בש"פ 7023/03 **אבוטבול נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 17.8.2003); רע"פ 1792/99 **גאלי נ' משטרת ישראל**, פ"ד נג(3) 312, 323-324 (1999). וראו לאחרונה עניין **אלחווה**, פסקה 24.

67. אמנם בפקודת הסמים עצמה ניתן למצוא סייגים שנועדו לצמצם את הפגיעה מהפעלת סמכות החילוט; הכוונה היא לסעיף 36ג ככלל ולס"ק (ב) ו-(ג) בפרט. סעיפים אלה קובעים כי בית המשפט לא יורה על חילוט אלא אם כן נוכח שלבעל הרכוש שיחולט ולבני משפחתו הגרים עמו יהיו אמצעי מחיה סבירים ומקום מגורים סביר, וכי לא ניתן לחלט מטלטלין שלא ניתנים לעיקול לפי חוק ההוצאה לפועל. אינני סובר כי קיומם של הסייגים האמורים, מוציא את תחולתם של עקרונות חשובים ומרכזיים בלבו של שיקול הדעת השיפוטי; קרי המידתיות והסבירות, ואלה קיימים לצד אלה.

68. אמת, במסגרת השיקולים לחילוט הרכב, לא צריכה להיות התאמה מלאה, ואף לא חלקית, בין הרווח אותו הפיק או צפוי היה להפיק עבריון הסמים לבין ערך הרכוש שחולט, זאת נוכח מטרותיו של החילוט

ובכללם התכלית ההרתעתית אשר מוגשמת על ידי הקביעה כי כל רכוש "נגוע" בפעילות הקשורה בעסקת סם - יש לחלט. ואולם, לדעתי ההחלטה בדבר החילוט אינה צריכה להיות מנותקת לחלוטין מהעבירות שבוצעו במקרה הנתון, מעובדות המקרה, מנסיבות ביצוע העבירה וממאפייניו של אותו סוחר סמים שיש להכריע בעניין רכושו שלו או של בני משפחתו. יש לבחון את בקשת החילוט במשקפיים של מידתיות וסבירות. גם אם קמה הסמכות לחילוט, וגם אם התקיימו התנאים להפעלת הסמכות, יש להפעיל את הסמכות במידתיות וסבירות. סעיף 36א(ב) לפקודה קובע כי בגזר הדין יצווה בית המשפט על חילוט לאוצר המדינה של כל רכוש שהושג בעבירה, אלא אם כן סבר שלא לעשות כן "מנימוקים מיוחדים שיפרט". בית המשפט מוסמך אפוא שלא להורות על חילוט מנימוקים מיוחדים, ומניעת תוצאה בלתי סבירה ובלתי מידתית, יכולה להיחשב בהחלט כנימוק מיוחד.

69. במקרה שלפנינו, הורשע הנאשם בביצוע שלוש עסקות סם ביום אחד. על פי עובדות כתב האישום מכר הנאשם לשלושה אנשים סם מסוג חשיש, בכמויות לא גדולות, בתמורה כוללת של ₪ 700. יצוין כי כתב האישום המקורי כלל טענה לפיה הנאשם מכר לאחד מן הרוכשים סמים במהלך ששת החודשים האחרונים, אולם טענה זו הושמטה מכתב האישום המתוקן, ויש לתת על כך את הדעת. על רקע נסיבות אלו, סבורני כי תוצאה לפיה שני כלי הרכב וחשבון הבנק יחולטו, היא תוצאה בלתי מידתית, בלתי סבירה ואין לקבלה.

התוצאה -

70. לאור המפורט לעיל, אני קובע כלהלן:

א. רכב ההונדה (מס' רישוי 80-992-67), סכום הכסף שנתפס בסך של ₪ 3,050 והטלפונים הניידים יחולטו לטובת אוצר המדינה. מתוך התמורה שתתקבל ממכירת רכב ההונדה תועבר יתרת סכום ההלוואה לחברת פמה.

ב. רכב הפורד (רכב מס' 6029965) יוחזר לידי הטוענת לזכות בתוך 15 ימים מהיום.

ג. המגבלות למיניהן שהוטלו על חשבון הבנק של הטוענת לזכות (חשבון מס' 63887, בבנק הפועלים סעיף 730) יוסרו, הקפאת החשבון תופשר, והחשבון יוחזר לניהולה של הטוענת לזכות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

לעניין החלטת החילוט תשומת הלב מופנית לסעיף 36 לפקודת הסמים המסוכנים.

ניתן היום, כ"ט תמוז תשע"ה, 16 יולי 2015, במעמד הנוכחים.

חתימה